

Publicerad 2021-10-13 10:24 av Black raven

Blodmånens hymn

Om stränder utan namn.

Faller i glömska.

Som dess gyllenvita sand.

Skulle inte då paradiset då kännas så mycket närmre.

Än den gryning som aldrig blev morgon.

Läppjar på gårdagen.

Dess citronsocker tilltalar mig.

Inte som den urholkade vetskapen om
de nätter vi aldrig hade.

Synnerligen svårt att iaktta blodmånens hymn.

Det som för oss samman, det som separerar oss.

Ett blekvitt undermedvetna.

Jag känner hennes lövflock runt mina fötter.

Andas in höstens friskhet.

Så porlar mina dagar genom timglasets svarta stjärnor.

Vem vet om det egentligen var bortsprungna drömmar
som dröjer sig kvar i brudorkidens slöjmoln.

Allt annat är känslor av rosenbladets dagg.

När vingar inte längre orkar lyfta.

Inte heller ordens universum räcker till.

Samlar ihop mina drottninglika kronblad.

Kryper ihop till ingenting.

Världen omsluter mig.

Innan jag sluter mina ögon.

Livet tar sin början.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten